KVINNORNAS TIDNING

ÄRADE DAMER!
Det klädsammaste
för en herre är en
WILKEHATT
Kr. 18,50 och 10,—

N:o 22. 5:te årg. 31 Maj 1925.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
» sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: *Magasinsgatan 12, Göteborg.* Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6:—. 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1925.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag
Nedrustningen.
Gåtan. Av Gertrud Hagberg.
Våra dubbelgångare. Av Lektor Jenny Richter Velander.
Hemve. Av Den fundersamma.
Efter stormen. Dikt av Ruth Bogren.
»Overture».
Här och Där.
Rampfeber i det dagliga livet. Av Beda Willner.
Kutrygg, svankrygg, insjunket bröst och dålig hälsa.
»Gossen är mannens fader.»
Förhöret. Av Stilett.
Nunnan. Roman av Matilde Serao.

Utlandskrönika i sammandrag.

Ena dagen försäkra de utländska telegrammen, att frågorna om den tyska säkerhetspakten och de tyska avrustningsförsummelserna stå inför sin lösning, att Frankrike och England uppnått full enighet och att alla handlingar ligga färdiga för renskrivning. Den andra dagen dementeras dessa glädjande budskap. Det har hakat upp sig litet på det ena eller andra hållet, och det måste tills vidare anstå med renskrivningen av samförståndshandlingarne. Den sista versionen har gällande kraft den dag, då föreliggande utlandskrönika skrives.

Vad man förstår är, att det råder verklig oöverensstämmelse mellan de franska och engelska synpunkterna. Vilkendera sidan som skall segra i denna för Europas närmaste framtid så livsviktiga fråga vet man icke. Man tycker sig känna hur absolut omedgörligt det franska folket är, hur obenäget att slå in på en verkligt fredlig väg. Dess politik just nu är *förhalning*. Allt göres för att draga ut på tiden, att hålla de tyska frågorna svävande, att fördröja deras lösning.

I samband med allt detta talas det om en splittring inom engelska regeringen och möjligheten av att utrikesministern, Chamberlain, kommer att träda tillbaka som följd av att han intager en mera tillmötesgående hållning gentemot de franska kraven än vad den övriga regeringen gör.

Marockoäventyret utvecklar sig icke alldeles gynnsamt för Frankrike. De utsända bulletinerna äro visserligen lugnande, men engelska tidningar påstå, att de äro censurerade och att de franska trupperna i själva verket måst retirera, lämnande de yttersta små gränsfästningarne kringrända av Abdel Krims vilda skaror.

Franska regeringen har sökt samförstånd med Spanien i Marockofrågan och, enligt uppgift, i önskad utsträckning lyckats. Det gäller inga gemensamma krigiska operationer utan endast tillstånd för de franska trupperna att vid förföljandet av Abdel Krim överskrida gränsen till spanska Marocko. Men först måste den fruktade berberhövdingen besegras, och det är måhända ett litet stycke dit.

Nedrustningen.

Efter en tre dagars debatt i försvarsfrågan har riksdagens båda kamrar antagit det nedrustningsförslag, som utgör resultatet av socialdemokraternas och de folkfrisinnades samarbete på detta område. Beslutet innebär ett fruktansvärt försvagande av landets värnkraft och detta i den mest farofyllda tid.

Det har icke förebringats ett enda verkligt vägande skäl för detta nedbrytande av vårt med möda och stora kostnader uppbyggda försvar.

Någon enig folkmening står icke bakom beslutet. Det har emot sig hela den militära sakkunskapen och den ojämförligt större delen av de befolkningsgrupper, som kunna anses äga förutsättningar att verkligen bedöma frågans innebörd och räckvidd.

Ekonomiska svårigheter ha icke gjort en nedskrivning av försvarsutgifterna till en ond nödvändighet.

Det s. k. Geneveprotokollet på vilket man byggt både förhoppningen om framtida europeisk fred och möjligheten av en avrustning har för alltid lagts till handlingarne och är borta.

Uträkningen att det avrustande Sverige kan leva i trygghet för Moskoviten bakom de kämpande och blödande Östersjöstaterna är lika falsk som feg och lågsinnad.

Nedrustningen, besluten mot en så stark riksdagsminoritet och mot den kraftiga folkopinion som givit sig tillkänna, är ingenting annat än ett politiskt maktmissbruk, dubbelt förhatligt därför att det riktar sig icke endast mot politiska motståndare utan ytterst mot det gemensamma fäderneslandet.

——::——

Ro och rykte äro sällan goda vänner.

T. v. Hippel.

——::——

Mussolinis förklaring, att Italien aldrig skall tillåta det österrikiska folket att ansluta sig till det tyska frändefolket har väckt enormt uppseende i Österrike och väl även bitter harm. Mussolini stöder sig på ett par fullt klara paragrafer i Versaillesfredstraktaten och Österrike är ett avrustat land, som endast har att lyda och, kanske också, att hoppas på bättre tider.

F. n. pågår en allmän uppgörelse i fråga om de europeiska staternas krigsskulder såväl till varandra som till U. S. A. ,vilket land visar sig vara en omedgörlig och hårdhjärtad fordringsägare. Skulderna fonderas och avbetalningarne fastställas.

I Belgien har den nybildade katolska regeringen redan störtats. Man ämnar nu försöka med en opolitisk expeditionsministär under ledning av borgmästare Max, liberal.

Chefen för den ryska sovjetregeringen, Stalin, har framlagt en plan till den färgade världens revolutionering och övergång till bolsjevismen. De länder som närmast skola tagas under behandling äro Indien, Marocko, Kina, Egypten och Java. Infödda agitatorer fostras vid det för detta ändamål upprättade universitetet i Moskva. Häri ligger en utomordentlig fara för den vita världens kolonialvälden.

Ett rykte vill veta, att England har för avsikt att göra Östersjön till ett engelskt hav. En engelsk flottbas skulle upprättas på arrenderade estländska öar. Vad man med säkerhet vet är, att England under innevarande sommar planerar ett stort flottbesök i Östersjön. Kanske finner man det lämpligt att stanna kvar där.

——::——

Gåtan.

Av *GERTRUD HAGBERG.*

Inget uppseendeväckande hade hänt på hela promenaden. Bland mängden av mötande hade ingen tilldragit sig uppmärksamheten, ingen mer än denna medelålders kvinna av folket, inbegripen i ett flödande och skrattande samtal med en annan kvinna, båda oryggligt hållande stånd mot och klyvande strömmen av människor som brådskande rörde sig på trottoaren utmed stora salutorget, där kommersen pågick som livligast.

Det egendomliga med henne var en bagatell, knappast värd att nämna — hon hade endast en enda framtand, en tand vilken avtecknade sig som ett jättestort vitt utropstecken mot mörkret bakom.

Detta enkla faktum stred på ett avgörande sätt mot hennes utseende för övrigt. Hon hade denna gestaltens självmedvetna resning, denna sorglösa frimodiga uppsyn, som följa med en verkligt god ekonomi, och den stora svällande penningväskan vid livremmen underströk ytterligare hennes välstånd. Ansiktet var friskt och rödlätt och ehuru kantigt och grovt långt ifrån fult. Det präglades av en viljekraft och en senig uthållighet, som man endast undantagsvis finner hos kvinnor.

Hon var klädd som en månglerska, praktiskt men utan någon tanke på hur det hela månde taga sig ut. Detta förhållande anslöt sig till och underströk intrycket av den ensamma tanden, så verkligt gåtfull i en tid som vår, då även ålderdomen och fattigdomen bruka visa perfekta tandrader.

Vad kom denna kvinna, som ännu befann sig i sina bästa år och som tydligen hade mycket god råd, att så fullständigt glömma det kvinnliga behovet att göra det bästa av sitt utseende, att hjälpa upp det med de medel, som äro inom räckhåll för varje välförsedd portmonnä? Vad var det som gjorde detta till oväsentligheter för henne? Vad var det som upptog henne så uteslutande, att allt annat ingenting betydde?

Ja, *det* var gåtan! En gåta som åtminstone undertecknad på den bråkdel av en minut som stod till buds, icke skulle kunna finna lösningen till.

Men se, i samma ögonblick är den där! En gosse och en flicka i 13—14 års åldern ha sneddat gatan och sluta sig nu intill torgmånglerskan med alla tecken till glädje och förtjusning. Det är hennes barn! Ett par vackra barn. Men de och hon passa på intet sätt ihop. De äro påfallande dyrbart klädda och verka i hela sitt yttre lika avgjort överklass som hon själv torgmånglerska. Mängden av böcker, som de bära under armen, berätta att de gå i andra skolor än folkskolan.

Modern skjuter dem på armslängd ifrån sig liksom för att bättre kunna fröjda sig åt deras åsyn. Hennes blick lyser av triumf, och hon skrattar med sin enda tand. Hon vet vad dessa vackra kläder kosta i reda pengar och henne själv i arbete. Hennes seniga fingrar stryka nästan andaktsfullt över bokpackarne som de bära, dessa underbara böcker som tillsammans med de pengar hon förtjänar skola göra hennes barn, en torgmånglerskas barn, till fina människor, till verkligt herrskapsfolk.

Där är lösningen till hennes gåta, fångad med ett ögonkast.

Hon är en av dessa enkla kvinnor, som aldrig skola kunna arbeta sig upp ur sin egen låga miljö, som aldrig skola kunna komma bort från sig själva, från sitt grova språk, sina opolerade manér, sina väldiga arbetsnävar, men som äro beslutna att på kraftiga armar lyfta sina barn upp och in i den för andra stängda, underbara värld, där de rika och förnäma leva i härlighet. Denna starka kvinna med den stålklara blicken och den svällande penningväskan vid höften drömmer för sina barn icke om en kontorsstol eller en lärarepulpet utan om salongen och direktörsrummet, om rikedom, makt och ära.

Det är detta som upptar hennes tankar, som fyller hennes dagar med arbete, som gör penningförvärvet till ett så alltuppslukande intresse, att ingenting annat har någon betydelse, att hon glömmer sig själv, tandläkaren, sömmerskan, modisten.

Vet hon vilket pris hon skall betala för sina barns framgång? Helt säkert. Hon är beredd att erlägga det intill sista skillingen! Ännu äger hon dem, ännu beundra och dyrka de henne, ännu är det naturligt för dem att även ute på gatan sluta sig intill henne med glädje och förtjusning. Men en dag skola de och hon tillhöra två olika världar. En dag om några få år skola de se skillnaden mellan sig och henne, mellan henne och kamraternas mödrar. De skola icke längre vilja vidkännas henne inför andra eller göra det med blygsel, rodnande över hennes grova språk, hennes opolerade manér, hennes väldiga arbetsnävar. Hon skall icke passa i deras värld och de skola vantrivas i hennes. Deras besök hos henne skola bli sällsynta och flyktiga och hennes hos dem förläggas till tider, då ingen annan är där.

— — —

Där hon nu står i folkvimlet, kastar hon stolt tillbaka huvudet och det lyser i stålögonen, när hon ser på barnen. Det är som ville hon säga:

— Jag *vet* priset och jag betalar det!

——::——

(Eftertryck förbjudes.)

Våra dubbelgångare.

Av Lektor *JENNY RICHTER VELANDER.*

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie

Det hände mig en gång, att föreståndarinnan för en katolsk skola presenterade mig för en ung klasslärarinna med det lilla upplysande tillägget: "Fru Velander är icke katolik".

"Ah", utandades den lilla nunnan och ryggade flera steg baklänges, som om hon fått en elektrisk stöt.

"Men vi ha samma Gud", sade jag.

"Ah, fru Velander tror också på Gud", viskade hon och smög sin hand i min och såg på mig med sina av godhet strålande ögon.

Våra livslinjer skära varandra endast i denna punkt, och dock bär hon min bild i sitt inre och jag hennes. Hennes Jenny Velander är en helt annan än den som skriver detta, och dock är hon en verklighet. Den lilla nunnan gör sig vissa föreställningar om mitt religiösa liv och tilltror mig gärningar, som enligt hennes uppfattning karaktärisera kättaren. Hennes väsen var idel ömhet, men gentemot mig var medlidande det starkaste inslaget, och hon lider vid tanken på vad som förestår mig, och hoppas kanske, att Vår Herres profoss måtte ha ont om bränsle, när han skall upphetta det halster, där jag skall stekas. Det grymma öde hennes kyrka bereder kättaren, måste väcka föreställning hos henne om synd och brottslighet hos kättaren. Jag har alltså där borta en dubbelgångare, som är en helt annan än jag och som jag icke i någon mån vill svara för.

En annan gång hände det mig, att en dam under vårt samtal med största livlighet angrep en del barocka och enfaldiga åsikter och försvarade en del fundamentala etiska meningar. Vi hade aldrig sett varandra förr och dock gick hon till strids mot mig som en munk mot en saracen. Anledningen var, att hon gjort ganska nära bekantskap med en min dubbelgångare, som skapats och utrustats med en levande ande av en bekant till mig, som ser på frisinnade och fritänkare på samma sätt som katoliken på kättaren. Var gång dylikt händer, måste jag liksom vid detta tillfälle försäkra: "Er goda väns Jenny Velander är alls icke min Jenny Velander och jag svarar icke alls för den personen."

Den spanske författaren J. Echegaray har i dramat "Den store Galeotto" skildrat, hur ett helt samhälle tog sig för att ingripa i ett oskyldigt "trekantsförhållande" och genom att skapa brottsliga dubbelgångare till de tre oskyldiga: mannen, hustrun och den gemensamme vännen, slutligen drev dem till att begå de brott, som pådiktats dem. Galeotto kallar han detta fantomartade, som uppstår därigenom att människorna vilja tvinga sin nästa att ta ansvaret för vad man behagar anklaga en på så sätt tillskapad dubbelgångare för.

Thorild, som var känslig för varje kränkning av rättssynpunkter, uppställde som den grund varpå mänskliga mellanhavanden skulle utredas, tesen:

Att taga var sak för vad den är.

Ur denna sats emanera alla lagar. Ett domstolsförfarande, som icke vore grundat på densamma, vore purt skoj och bedrägeri.

Den otränade intelligensen har mycket svårt för att undersöka, beskriva och erkänna fakta, d. v. s. ta var sak för vad den är. Att förneka fakta brukar man anse vara kriterium på den heliga — eller oftast mycket oheliga — enfalden eller ock på bedräglighet. Det är förnekandet av fakta, som vållar hälften av allt elände i världen.

Men den thorildska satsens komplement är en lika viktig grundpelare. Det lyder:

Millioner paket DRICK FRIMÄRKS THÉ Säljes årligen

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel högsta gällande ränta

Telegramadress "Kreditbolaget"

Inf. gen. Göteb. Tandl.-Sällskap.
Tandl. Lisa Andrén
Vasagatan 5 B, Tel. 10919.
10—2, 5—7; lördagar 10—2.

Tandläkare KARIN THORLEIF
Kungsportsavenyen 29. Tel. 11789.
Vard. 1—2 el. efter överenskommelse.

Hemmets tidning
— är —
Göteborgs Aftonblad
Särskild, omväxlande avdelning för kvinnan och hemmet.
I varje nummer, värdefulla artiklar i olika frågor, berättelse, följetong, kåserier.
Pr kvartal 7.50 fritt hemburen.
Lösnummerpris 10 öre.

BOHUSBANKEN
5% å Kapital-, Depositions- och Sparkasseräkning
GÖTEBORG, Drottningg. 35 (intill Asea, Ö. Hamng.) Tel. 9439, 18829.
Träd i förbindelse med banken, som gärna lämnar upplysningar o. råd.

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget
SVEA
Göteborg.

"Tag var person för den han är."

Negligerandet av detta vållar den andra hälften av världseländet.

Ur denna sats följer några korollarier, som allmänheten i regel är alldeles okunnig om eller åtminstone mestadels negligerar. Dessa äro:

Var och en skall bära ansvaret för sina tankar, ord och gärningar.

Var och en är fri och utan ansvar gentemot sina dubbelgångare och kan icke och får icke dömas efter deras tankar, ord och gärningar, icke ens om dessa dubbelgångare äro utformade i god tro och i goda avsikter, icke ens om de äro av större värde än originalet.

Om A säger: "Det här har B sagt", så vet man icke därför, vad B sagt ,utan endast vad A tror eller påstår, att B sagt. Referatet kan vara riktigt eller oriktigt, till en viss procent riktigt och till en viss procent oriktigt. På samma sätt med den karakteristik A ger av B. Den kan vara fullständigt falsk och den kan vara en blandning av sant och osant. Den måste tagas för vad den är, även om den upphöjer och förskönar B på ett otillbörligt sätt, ty detta upphöjande och förskönande kan framkalla orättvisor mot en annan person, som det är en skyldighet att jämföra med B. Oklarheten på denna punkt är det, som vållar det mesta av alla orättvisor och misstag vid val och utnämningar, vid utseende av förtroendemän, vid intagning av elever genom konkurrensexamen m. m.

Åttonde budet söker skydda mot subjektiva omdömen, som avse att neddraga och kränka, men intet bud i dekalogen tar hänsyn till subjektiv förfalskning i motsatt riktning. Man har t. ex. starka sympatier för en person, som söker en lärarbefattning, och genomdriver utan samvetsbetänkligheter hans val och frågar inte efter den orättvisa, som därigenom tillfogas en mer meriterad sökande. Man sätter in en partivän i en kommunal tjänst, även om han icke är vuxen ämbetet, och undanskjuter en fullt kompetent, därför att han icke hör till partiet, o. s. v.

Lyckas det att sudda ut grundprincipen: "Tag var person för den han är", och få i gång vanor att döma personer efter vad andra tro, anse, påstå och anta, att de äro, så komma alla laster och lidelser i farten för att producera dubbelgångare och jorden blir det helvete av lögner, halvsanningar och efter luft kippande, halvkvävda sanningar, som den just är.

Enda räddningen ligger i en upprensning av begreppen ända ned på djupen. Redan skolan måste ta itu på allvar med klassernas självdisciplinering. Rättssynpunkter och rättsförfaranden måste tas med i folkbildningsarbetet. Kvinnorna måste in i positivt ansvar för landets rättsväsende, så att hela kvinnokönet genomsyras av rättsinne och vänjes vid *självansvarigt* ståndpunktstagande i rättsfrågar. Pressen måste som alla andra ställas till rätta för förbrytelser mot rätt och heder. Kafferepens Galeotto är ett oskyldigt barn i jämförelse med pressens. Dubbelgångaresystemet måste krossas.

Det finns ingen annan väg till rättssamhället.

—:—

Göteborgs kvinnoförbund för Sveriges sjöförsvar.

I dagarne har i Göteborg bildats en sammanslutning *Göteborgs kvinnoförbund för Sveriges sjöförsvar*, vilken tillhör Kvinnoförbundet för Sveriges sjöförsvar, som har sitt centrum i Stockholm. Göteborgsföreningen skall dock arbeta självständigt under egen styrelse och disponera över sina egna medel.

Redan förut ha försök gjorts att vinna terräng för denna rörelse i rikets främsta sjöfartsstad, men att föreningstanken nu vunnit den utomordentligt livliga anslutning, som skett, sammanhänger helt säkert med den olyckliga lösning vår försvarsfråga fått vid behandlingen i riksdagen. En massanteckning av medlemmar har ägt rum och man räknar med en startsiffra som når tusentalet. Årsavgiften är fastställd till 2 kr. Inflytande medel skola användas i sjöförsvarets tjänst, vari även propaganda för ett stärkande av vårt försvar kan ingå.

Den tillsatta interimsstyrelsen utgöres av fröken Helene Bonnier, som nedlagt ett betydande arbete för föreningsstarten och hedrats med uppdraget att vara styrelsens ordförande samt av fru Marianne Norén, vice ordf. och fröken Elsa Dalman, sekreterare och kassaförvaltare.

Sammanslutningen är *opolitisk*.

Inträde i föreningen kan vinnas genom hänvändelse till fröken Bonnier, Kungsportsavenyen 6. Tel. 3484.

—::—

Hemve.

Amerikaliniens stora bilcharabang rullar långsamt genom staden. Man ser på håll några dussin röda, gula, gröna, bruna, blåa hattkupor och, när bilen kommer närmare, under dem unga täcka flickansikten. Det är amerikanska turister, i U. S. A. födda döttrar till svenska invandrare, och de komma för att taga de gamlas country i ögonsikte.

Rör sig något i deras hjärtan? Värme, hänryckning? Äro de betagna i sina fäders land? Motsvarar det de underbara skildringar, som de hört i barnkammaren, inspirerade av kärlek till hembygden och av hemsorgen, som suckat i den berättandes hjärta?

Deras unga vackra ansikten ge inget svar på denna fråga. Deras amerikanska ögon blicka kritiskt på dessa svenska husrader, vilka icke innesluta en enda skyskrapa, och med undran på dessa fåtaliga bilar, som komma med så långa mellanrum. Nej, denna lilla svenska stad, rikets näst största, betyder ingenting för ungdomar som komma från miljonstäder och som på alla områden äro vana vid det största i världen. Denna lilla stad är därjämte för korrekt till sitt yttre för att ha kuriositetsintresse.

Kyla och liknöjdhet utstråla från denna jättevagn av idel kallsinniga utländingar.

Men nej, se den gamla damen där! Hennes ansikte lyser, hennes ögon blicka hänryckta ut genom de mörkbågade rundögda brillorna och det skälver ett leende av gråt och glädje kring munnen. Vad hon måtte ha längtat till den svenska jorden, till de svenska skogarne, vattnen, fälten, ödemarkerna och stengatorna! Och till dessa människor som tala *hennes* språk!

Ensam bland hela resenärsflocken viftar hon med en liten amerikansk flagga åt alla hon ser på trottoarerna, på spårvagnarne. Hon nickar och strålar, som skulle hon vilja trycka deras händer, sluta dem alla i sin famn.

Men trottoaren och spårvagnen blickar henne kallt, trögtänkt och undrande an.

De förstå inte att hon där borta i det stora rika, mäktiga landet känner sig som en främling, att hemsorgen varit hennes oskiljaktige följeslagare i år, i decennier.

Och den som skriver detta och ensam bland en hel spårvagnsrefuge med sysslolösa människor lyfte handen till återhälsning med ett försök till varmt landsmanninneleende kommer plötsligt ihåg, att hemlängtan, hemve är en jämförelsevis ny företeelse i människans historia.

Den fick namn först under senare hälften av 1600-talet. Det var när schweizarne, vilka som soldater trätt i fransk tjänst, trots de nya goda dagarne, angrepos av ångest och feber vid tanken på sitt fattiga hem, deserterade när de hörde sitt fäderneslands melodier spelas och i många fall dogo av sin längtan.

Denna underliga åkomma fick ett lärt namn, nostalgi, (sjukligt uppdriven hemlängtan) men de sjuka schweizarne själva kallade den "Heimweh", hemhjärtesorg, hemsmärta. Sedan upptogs också begreppet i andra språk. Det blev till "hemlängtan" hos oss, ett svagt uttryck mot "Heimweh" och det dansk-norska hemve.

Man ansåg först, att *Heimweh* tydde på en själslig svaghet och undermålighet säregen för schweizarne, ett antagande som de schweiziske vetenskapsmännen skarpt bemötte. De påstodo istället att åkomman var rent kroppslig och berodde på att de schweiziska soldaterna, vana vid den lätta bergsluften, icke tålde det tunga lufttrycket på slättlandet.

Hundra år senare visste man, att även andra folk än schweizarne kunde angripas av nostalgi, att det icke var fråga om lufttryck och själssvaghet utan om kärlek till, trohet mot det egna landet, det egna folket. Den ursprungliga skammen var tagen från hemlängtan. Skalderna började sjunga om den.

— — —

Just nu svänger amerikabilen runt hörnet. Det lilla stjärnbaneret hälsar outtröttligt varje mötande svensk.

Den fundersamma.

—::—

Efter stormen.

I skogen.

Ej någonsin förnam jag skogen så,
med bräckta grenar trädens jättar stå. . .

När helt förintad är den starka vindens makt
har tystnaden sin mjuka hand helt stilla lagt
så lätt och helande på dödstrött, härjad skog,
där blommorna och träden kämpade och dog.

Nu blott en maktlös liten vindpust sakta far
med långa mellanrum bland grenarna och bladen.
Den ej ett enda grand av stormens kraft har kvar,
men leker storm och njuter av bravaden.

Den frid sig nu i skogens tämpel sänker
åt mig en obeskrivlig aning skänker
om något mäktigare: själens frid,
om to som följer på en inre strid,
om lugn och stillhet, som ej ord förklarar,
som ingen för en annan uppenbarar.

RUTH BOGREN.

"Overture"

En ny teaterpjäs av Sutton Vane.

Den genom sitt egendomliga skådespel "Till främmande hamn" även för svensk publik kände engelske författaren Sutton Vane har skrivit en ny pjäs "Overture", vilken f. n. spelas på Everyman Theatre i London.

Detta nya arbete har en lika djärv upprämning som den, vilken gjorde "Till främmande hamn" så apart, och det äger trots sin fantastiska utformning samma övertygande och betvingande kraft som denna.

"Overture" spelar både före och efter döden.

I första akten ser man en samling människor, väntande på att bli födda till jorden. De livsroller de skola komma att spela äro redan bestämda, och man kan avläsa deras kostymer och utseende vad de skola bli. Man ser domaren i sin engelska ämbetsdräkt, världsdamen höljd i smycken och iförd en pariserdräkt efter det allra nyaste modet, den framgångsrike skådespelaren med sin charmanta profil, ett renhjärtat ungt älskande par och en täck ung flicka som redan drömmer sig gift och lyckig.

Ödet ger dem rent spel. De äro icke på något sätt handicapade av egna svagheter och brister. Valet mellan gott och ont skall på andra sidan födelsen stå dem öppet. Det är endast själva den yttre ramen för deras jordeliv, som är fastställd, men *vilket* innehåll, om skönt eller lastbart, denna ram skall få, beror fullständigt av deras egen vilja, deras egna gärningar.

Deras liv blir som liven i allmänhet, tanklösa, oregelbundna, ansvarslösa, onyttiga, förspillda. Efter döden återförenas de, sådana de blivit, för att med grämelse kollationera sina erfarenheter och se livets förkrossande nederlag.

Det är icke en rolig teaterpjäs, men en, vilken tvingar åskådaren att tänka, att besinna sig, att, måhända, taga varning.

En teateranmälare skrev i sin för övrigt mycket hjärtliga recension över premiären:

— "Om det vore så, att vi själva kunde bestämma om vi ville återfödas till jorden eller ej, skulle antagligen mänskligheten numerär komma att sjunka i en grad motsvarande den, i vilken Sutton Vane's nya skådespel "Overture" kommer under publikens ögon.

—::—

Förr i världen gingo björnarne fram till stalldörrarne, i våra dagar gå de in i garagerna.

Adam.

*

En svag människa *väntar* på tillfället; en vanlig *tar emot det* när det kommer; en stor *skapar det*, som han vill ha.

A. Törneros.

Förlovar eller Gifter
Ni Eder, så annonsera det i
GÖTEBORGS MORGONPOST
Alla Edra vänner, läsa den tidningen.
Läst i varje bildat hem i västra Sverige.

MAZETTIS CHOKOLADER
Överdådigt delikata

Livet i Bergslagen
i helg och söcken under gångna tider det är vad som skildras i Redaktör A. G. Peterssons genealogiska bokarbeten
MÅNSSLÄKTEN
KEXSUNDSSLÄKTEN
NYTORPSSLÄKTEN, 8 kr. vard.,
ÅSJÖHYTTESLÄKTEN
5 kr. plus porto per postförskott.
Distribueras endast från förf:s eget förlag, adr.: *Kristinehamn.*

MERKUR-TVÅLEN
skonar kläderna och händerna.
Krymper ej ylle.

Nadco färgar alla tyger tvättäkta. Kan användas till såväl kallvattensfärgning som kokning. Begär beskrivning på kallvattensfärgning hos Eder handlande eller hos **Aktiebolaget Nadco**, Göteborg. Tel. 20365.

ANVÄND VISKAFORS SOMMARSKODON

Krantz

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
fabrikat till fabrikspriser.

PÄRLOR JUVELER
i modern infattning fördelaktigast hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Vaxduk på hyllor och skåp, borde vara varje husmoders lösen. Kostnaden blir icke så stor, om Ni vänder Er till Linopeters, som har ett rikhaltigt lager.

Det är ekonomiskt att hos oss köpa Gardiner, Bomullstyger, Möbeltyger, därför att våra tillverkningar bevisligen hålla väl tio gånger så länge, som en gottköpsvara.
Prover sändas. *Precisera godhetsfullt vad Ni önskar.*
KONSTFLITEN, Göteborg G:la Högskolan

Palace Thésalong
MUSIK DAGLIGEN 1—3, 7—11.

Säsongens sista skri
i
Damskodon
City Skomagasin
Kungsgatan 51

Rampfeber i det dagliga livet.

Av *BEDA WILLNER.*

Man tror i allmänhet, att den lika egendomliga som obehagliga känsla vilken är bekant under namnet *"rampfeber"* endast hemsöker dem som uppträda på scenen, i konsertsalongen eller eljest inför åskådare eller åhörare. Denna uppfattning är felaktig — rampfeber är en mycket vanlig företeelse i ert och mitt och andras dagliga liv.

Rampfeber är fruktan för ett misslyckande, fruktan för omild kritik, fruktan för att på något sätt vara eller synas vara underlägsen andra.

Den åtföljes av en mer eller mindre stark känsla av osäkerhet, ofrihet i sättet att vara, olust och vantrevnad samt nedsätter vår själsliga kapacitet på ett stundom olycksbringande sätt.

Överallt där man känner sig jämspelt är rampfeber utesluten; det finns ingenting att frukta!

Men rubba detta jämviktsförhållande, och man skall på det håll där man med eller utan skäl känner sig underlägsen eller tycker sig ha något att frukta lätt falla offer för rampfebern.

I en salong där alla äro jämbördiga, alla äga samma sällskapsvana och uppfostran, alla äro lika dyrbart klädda, är rampfeber otänkbar. Men låt t. ex. som numera understundom händer, en statsrådinna ur arbetarvärlden stiga in i ett exklusivt damsällskap och hon skall, fastän hon går före alla i rang och behandlas med den största artighet, lida rampfeberns förskräckligaste kval. Hon skall känna sig underlägsen på en mängd punkter, ifråga om sättet att vara, bildning m. m., och inte våga vara sig själv.

Eller sammanför i en klubb kvinnor av olika social ställning, och man skall genast skynda att bilda kotterier, inom vilka jämlikheten är återställd. Bakom denna företeelse ligger helt säkert icke "de överlägsnas" högmod. *Om* de varit högmodiga, skulle de ju icke anslutit sig till ett "blandat" sällskap. Oftast är det "de underlägsnas" rampfeber, som spelar in, deras känsla att icke personligen räcka till, deras önskan om anslutning till jämställda komma i en känd och trygg miljö, att vinna i styrka och på detta sätt uppväga eller gardera sig mot de andras befarade överlägsenhet. Det torde vara en nästan hopplös uppgift att till sällskapligt umgänge söka sammanföra kvinnor ur olika samhällslager. Själva förutsättningen för en angenäm samvaro, känslan av jämställdhet, saknas liksom även de enande allmänna intressen, som verka sammanslutande och socialt utjämnande inom den manliga världen.

Barnets blyghet är tecken på rampfeber, likaså ynglingens tafatthet, studentkandidatens ångest, den underordnades nervositet inför chefen, det obehag vi känna när vi skola konversera en utländing på ett språk som vi inte fullt behärska, svårigheten för oss att vid ett middagsbord hålla ett tal, som borde vara ett lekverk, vår benägenhet att skriva tidningsartiklar under signatur i stället för under eget namn, vår fruktan för att uppträda offentligt o. s. v.

Hur utbredd rampfebern d. v. s. känslan av underlägsenhet, av personlig osäkerhet är, därom vittnar mängden av de förfrågningar som i detta ämne riktas till korrespondensundervisningsanstalterna. Det klagas över att man saknar självtillit och att denna brist verkar återhållande och förlamande i arbetet med andra. Man känner sig underlägsen och bortkommen, man kan inte vara fri och naturlig i sitt väsende o. s. v.

Finns något botemedel mot rampfeber?

Det första vi ha att göra, när vi angripas av rampfeber, är att undersöka var den kommer ifrån, om den är befogad, d. v. s. om verklig underlägsenhet föreligger. Må rampfebern i så fall bli en sporre till utveckling! Känslan av *verklig* underlägsenhet kan drivas på flykten endast av förvärvade insikter, en stegring av det personliga värdet.

Men eljest, om rampfebern allenast är ett utslag av fruktan, av nervositet, av bristande självtillit låt oss då genom att på eftertankens väg övertyga oss om dess ihålighet, dess grundlöshet betaga rampfebern dess livskraft och genom att betrakta den som en fiende få styrka att bekämpa den!

Ett suveränt medel att övervinna benägenheten för rampfeber är att se sig själv på alla avgörande punkter i nivå med andra, att tillerkänna sig själv samma personliga värde, som man tillerkänner andra, att tro på och våga vara sig själva.

Beda Willner.

——::——

Jag har ofta haft tillfälle att iakttaga den sinnesstyrka, varmed kvinnor bära lyckans mest överväldigande omväxlingar. Olyckor, som förkrossa mannens själ och nedtrycka honom till jorden, tyckas framkalla alla det svagare könets krafter och giva dess karaktär ett mod, som stundom närmar sig det sublima. Intet kan vara mera rörande än att se en mild och svag kvinna, som under vandrigen på livets lyckliga stigar varit helt och hållet beroende av andra, hastigt resa sig i andlig kraft, bli sin makes tröst och stöd i olyckan och med aldrig svikande fasthet motstå prövningens bittraste storm.

W. Irwing.

——::——

Här och Där.

Engelska underhuset har förkastat en framlagd bill, vilken skulle lämnat tillträde till den höga församlingen åt lordernas kvinnliga motsvarigheter *the peeresses in their own right,* 22 till antalet. Billen förkastades med endast två rösters övervikt. Förslaget hade måhända gått igenom, om inte en av motståndarne påpekat, att billen framlagts av två lorder, vilkas gemåler hade säte och stämma i underhuset. Förslaget vore, framhöll han, säkerligen mindre ett uttryck för personlig övertygelse än för *"huslig disciplin"*.

*

När man läste referaten från försvarsdebatten i riksdagen och regeringens fredsdeklarationer, måste man tänka på den gamla historien om fåren, som beslöto göra livet tryggt genom att föreslå vargarne att övergå till vegetarismen.

*

För några nummer sedan lästes i denna tidning en art. "Ett stycke kvinnopsykologi" vari berättades att de kvinnliga brottslingarne blivit sämre ställda sedan även kvinnor äro medlemmar av den jury, som dömer dem.

Nyligen stod en helt ung kvinna inför en amerikansk domstol, anklagad för att ha mördat sin make.

Det klarlades att hon varit utsatt för långvarig och fruktansvärd misshandel från mannens sida.

De manliga jurymedlemmarne frikände henne men de kvinnliga, som hade en rösts övervikt, förklarade henne skyldig och hon dömdes till fem års, ev. tio års fängelse.

De kvinnliga jurymedlemmarne förklarade, att de handlade som de gjorde av idel omtänksamhet. De inspärrade den vackra brottslingen för att hon icke — vad hon tycktes ha böjelse för — skulle bli en gatflicka.

Hur skulle *ni* dömt, om ni tillhört juryn?

*

I London har bildats en stor kvinnoförening vilken har till uppgift att med alla till buds stående medel (även utvissling), bekämpa dåliga och för sedligheten sårande bio- och teaterprogram. Också litteraturgiftet vill man åt.

Detta är, veterligen, första gången kvinnorna visat samfällt intresse för denna sak.

De attacker t. ex. som i vårt land gjorts mot förbrytare- och smutslitteraturen ha varit uteslutande *manliga.*

— Se där, utropar den manlige läsaren, *så* förträffliga äro vi män!

Nåväl, kan det svaras, männen voro närmast till att göra det. Det onda ledde ju sitt ursprung från *män,* manliga författare, manliga boktryckare, manliga förläggare.

——::——

Vackra
Examenskläder
för gossar och flickor. Billiga priser.
LINDEMARKS
KYRKOGATAN 32. Mitt emot Domkyrkan.

Kutrygg, svankrygg, insjunket bröst och dålig hälsa.

Barn som leva ett fritt, rörligt och naturligt liv äro raka i ryggen, bära sitt huvud högt och ha en präktig högvälvd bröstkorg. Det råder icke tvivel om att det är denna goda kroppshållning samt de därmed följande lätta naturliga rörelserna och den djupa andningen, som sätta dem i stånd att leka på det outröttliga och graciösa sätt vi ha tillfälle att iakttaga på de lekplatser, där småbarnsvärlden mötes. De springa, hoppa och dansa från morgon till kväll. En timme i lek med dem skulle taga en vuxens alla krafter och han eller hon skulle samtidigt bli smärtsamt medveten om sitt klumpiga sätt att röra sig.

Det råder icke tvivel om att vad som här spelar in är den vuxna människans dåliga kroppshållning, hennes därav föranledda oekonomiska sätt att använda sina muskler, hennes grunda andning med otillräcklig syrsättning av blodet.

Det är en vetenskapsman som skrivit en lärd avhandling i detta ämne. Vad han förklarar är kort och gott att själva grundbetingelsen för att vi skola hålla oss friska och kraftiga är att vår kroppshållning är riktig, att vår ryggrad är rak, vår bröstkorg högvälvd, vår andning djup.

Man ägnar också i våra dagar en större uppmärksamhet åt kroppshållningen än tidigare, men vanligen endast när det gäller den uppväxande ungdomen och den del av den vuxna världen, som är intresserad av gymnastik och plastik.

Det finns, säger vår sagesman, ett för alla lätt tillgängligt medel att vidmakthålla en god kroppshållning eller att förbättra en dålig, *det är genom att bära en lätt börda på huvudet.* För att balansera bördan strävar kroppen att intaga just den naturliga raka hållningen. Alla muskler som bidraga härtill uppövas och stärkas. Kutrygg och svankrygg försvinna och bröstkorgen blir högvälvd.

En lämplig
Födelsedags-
och
Namnsdags-
present
är
Kvinnornas Tidning
Presentkort säljas på tidningens exp. Magasinsgatan 12. Tel. 18070.

Man har kommit till denna insikt genom att aktge på den i regel utomordentligt vackra kroppshållningen hos bondkvinnorna på Sicilien och på andra platser i Sydeuropa, där det är vanligt att kvinnorna bära korgar och andra bördor på huvudet. Deras ryggrad är rak, deras kropp smidig och spänstig, deras rörelser icke blott ekonomiska utan även i enastående grad vackra och behagfulla. Dessa bondkvinnor kunna gå milslånga sträckor i svår terräng med en tung börda på huvudet utan att bli trötta. Deras medsystrar i söderns städer söka imitera deras hållning och gång, *så* vackra äro de!

——::——

På barnens frukostbord kan Ni helt enkelt icke undvara vaxduksbeklädnad. Även avpassade vaxdukar finnas i olika storlekar hos Linopeters, Kungsportsplatsen 2.

*

Om man måste låna, är det bäst att låna av en pessimist. Han väntar inte att få igen sina pängar.

Salomo II.

*

Jag hyser en outplånlig vördnad för den mänskliga gudagnista, som vi kalla personligheten.

P .Wikner.

——::——

Vila och Rekreation
Hindåshemmet
f. d. Björkmans Kuranstalt.
Berömt för komfort, lugn, hemtrevnad och gott bord — 25 vackra rum. — Salonger med piano. Stort bibliotek — Biljard — Radio — Elegant badavdeln. m. vanl. och medic. bad samt ljusbehandling — Röda Korssyster — Helpension 7 à 8 kr. pr dag. Telefon Hindås 12.

Extra billigt Porslin
passande för Lantflyttningen.
KOKKÄRL av aluminium extra billigt.
Rosenlunds Bosättningsmagasin
Rosenlundsgatan 8 2:a Långgatan 34.

Handskkompaniet
DROTTNINGGATAN 42
TEL. 15379.
Största sortering i
Handskar
och
Vantar

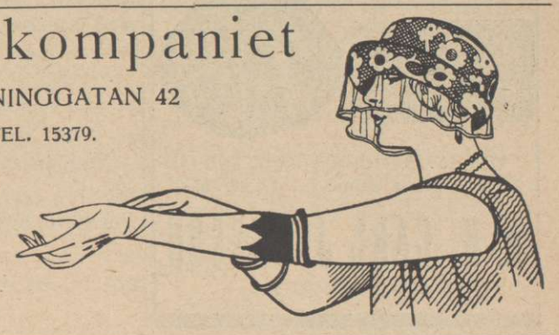

MATTOR
på avbetalning
Knut Heurlins Hemslöjd
Korsgat. 8, Göteborg. Södergat. 26, Malmö

Tunnan.

Av *MATILDE SERAO.*

Auktoriserad översättning av

Sigyn Frydén.

5.

Till sist slogo de sig ner där med de båda flickorna Sannicandro, som i rostfärgade klänningar, med ungdomligt frisk aptit grepo sig an med rätterna: först lax med majonnässås, sedan gräddglace, så ett stycke fågelpastej och sist gelé. Om en stund slöt sig också Anna Doria till de fyra småflickorna. Då ingen bjöd upp henne till dansen, kunde hon i lugn och ro tillfredsställa sin aptit, som var enorm liksom hos alla nervösa kvinnor. Snart kom också Eugenia d'Aragona, som sade sig vara nära att dö av hunger. Alla kvinnorna, gifta och ogifta, som hamnat i dessa klart upplysta salonger med de stora mjuka och djupa sofforna med de guldglänsande mässingsbeslagen, kände sig oändligt väl till mods där nere och började avundas sina värdar de långa härliga resor de fingo göra till sagolikt lockande fjärran länder, under det att de brunhyade officerarna förbindliga, älskvärt leende, lyssnade till dessa fagra drömmar och aktade sig att framhålla sjölivets nackdelar, mödorna och långtrådigheten.

Chiarina Althan, som var föga road av dansen men så mycket mer av att studera människorna omkring sig, hade slagit sig ner vid byffén och betraktade med intresse de ätande. Hon beundrade de båda Sannicandrarnes förmåga; de höllo nu på att mumsa syltade kastanjer och dricka stark buljong, rödkindade och belåtna. Hon häpnade över Anna Dorias underbara aptit. Stackars Anna tvingades av modern att fasta tre gånger i veckan och passade därför alltid gärna på tillfället att ta sin skada igen.

Tekla Brancaccio visade sig nu i dörröppningen. Hon var alldeles ensam, enkelt klädd som vanligt i blått kläde med guldbroderier på krage och ärmar och krusat hår, benat vid ena tinningen som på en ung officer.

— Ska vi äta en glace tillsammans, Tekla? Kom, så får du se på hur våra väninnor äter.

— Jag söker Carlo, svarade Tekla och såg sig forskande omkring med sina skarpa stålgrå ögon.

— Han är inte här, sade Chiarina.

— Nå, då söker jag på något annat ställe.

— Nej, nej, käraste, bry dig inte om det, sade den andra och höll henne tillbaka.

— Han är med *henne*, inte sant? Var? Då går jag genast.

— Å Tekla, låt bli det. Varför ska du springa efter en människa, som inte kan gifta sig med dig?

— Amen, svarade Tekla sarkastiskt och ryckte på axlarne. Nu går jag emellertid och söker upp honom.

— Då följer jag med dig, och hon steg upp, då hon såg, att den andra var omöjlig att övertala.

Arm i arm allt under det Chiarina förgäves sökte tala förnuft med sin vän, promenerade de längs fartyget hela tiden hållande sig i närheten av relingen, emedan det dansades kadrilj på däcket. Några förälskade par stodo där lutade mot varandra och betraktade havet och stjärnorna, som långsamt började tändas. Ivrigt upptagna av sitt sökande märkte de båda flickorna ej Olga Bariatine, som trött vilande mot relingen oavlåtligt blickade bort mot Castellamare. Den lilla ryskan väntade sedan två timmar förgäves på sin fästman, som hade lovat komma snart tillbaka och dansa med henne. Oroligt betraktade hon alla båtar, som närmade sig Roma, plågad av en envis misstanke, som hon ej kunde slå bort: att det var otrohet, som höll honom borta. Hon anade ej, att vad som så länge fängslat de unga männen, det var utom Massimo även Evas bror, Luigi, och ett par andra, på ett hotellrum där borta i land var en annan allt uppslukande passion, spelet.

Då Tekla och Chiarina ej funno Carlo och donna Maria, fortsatte de upp på fördäcket. Där dansades ej, belysningen var svagare, och tältduken, som tjänade till tak, rördes sakta av en nattlig bris. Stödda mot räcket som på en balkong, böjde Filocetta Filomarino och Giovanella Sersale sina huvuden över det mörka djupet och betraktade havets fosforsken. På vissa nervösa ryckningar i Giovanellas skuldror kunde man se, att hon skakade av gråt, under det Filocetta stod stilla och orörlig bredvid henne. Bredvid masten i fören, där flaggan hängde ner, stannade Tekla och Chiarina framför Angiola Cantelmo. Svept i en vit crêpesjal och med handen gripande om masten, stirrade hon ut i natten med sina stora blå ögon, som om hon sökt framana för sin inre blick den lilla jakten, som tagit med sig hennes lycka. Hon föreföll längre, smärtare, mera genomskinlig än någonsin i sin tunna vita dräkt.

— Dansar du inte, Angiola? frågade Chiarina.

— Nej, men Maria dansar därborta, i aktern, svarade hon och räckte fram sin fina, smala hand.

— Har du sett Carlo Mottola och donna Maria di Miradois? frågade Tekla, som alltid gick rakt på sitt mål utan blygsel eller tvekan.

— De var här nyss, nu har de gått sin väg.

— God natt, Angiola.

— God natt, Tekla.

De båda flickorna stego nu uppför den lilla trappan till övre däcket. Det hade börjat bli en livlig rörelse ombord, amiralen hade givit tillåtelse åt gästerna att besöka matsalen och officerarnes hytter, last- och maskinrum. Det uppstod en stark trängsel i trapporna, där hördes häpna utrop, små kvinnliga skrik av förskräckelse, halvt låtsad, halvt verklig. Eva Muscettola syntes åter vid Innicos arm; han hade visat henne sin hytt med ett litet blommande rosenträd i fönstergluggen. Nu satt en ros vid hennes bröst. Hon såg tankfull och allvarlig ut. Eugenia d'Aragona, som gripits av en vansinnig nyck, bönföll Giulio Vargas, att han skulle skänka henne ett pansarfartyg. Hon *måste* ha ett pansarfartyg, hon längtade ut på havet, hon stod inte ut längre i stenhusen, hon kvävdes därinne. Och han lovade ge henne det efterlängtade fartyget, så snart de blivit gifta. Till sist funno Tekla och Chiarina Carlo och donna Maria i kanonrummet i fören. Där stod amiralen själv vid det svarta bak-

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västkusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

Ungdomlig charm.

En väl sammansatt tvål har en förvånande god inverkan på huden.

YvY-TVÅLEN

är erkänd som den yppersta av alla tvålar.

Säljes överallt à 1 kr.

A.-B. YvY-FABRIKEN
YSTAD.

"Gossen är mannens fader."

Den finske scoutledaren Ragnar Fernberg belyser i tidningen "Våra kvinnor" hurusom scoutrörelsen försöker bygga upp en bättre framtid genom att i karaktärsdanande riktning taga hand om ungdomen.

— Många föräldrar, skriver han, inse ej den värdefulla hjälp scoutledaren giver i uppfostran av deras barn. T. ex. då gossen eller flickan fått smak för friluftsliv, och önska deltaga i utfärder om söndagarna och dylikt, tillåtes detta ej eller göres där svårigheter med att sätta dem i tillfälle att lämna hemmet tidigt om söndagsmorgnarna. En mamma skickade en gång jungfrun med för att bära galoscherna åt sin pojke, om det tilläventyrs skulle bli vått i skogen.

Lysande undantag finnas dock. En grevinna kom en gång och skrev in sina tre pojkar i den förening där jag var instruktör. Hon sade: Försök att göra dem till äkta pojkar. Nu äro de bortskämda, den yngste har benägenhet för att vara likgiltig för allt, den mellerste läser för mycket, och den äldste är lat i skolan samt dessutom förfärligt ostyrig och olydig.

Tre månader senare infann hon sig åter för att fråga hur vi burit oss åt. Hon hade tre nya hurtiga pojkar i sitt hem!

I mitt arbete, tillägger herr Fernberg, har jag alltid funnit, att när barnen varit olydiga, fysiskt svaga eller haft karaktärsfel såsom egensinnghet eller egoism, har roten till det onda till stor del varit att söka i *hemmet*.

Scoutrörelsen i olika länder arbetar, som bekant, efter enhetliga principer och tar i sin verksamhet särskilt sikte på att upprätta nationalkaraktären genom att fostra ungdomen — morgondagens män och kvinnor! — till hederskänsla, pliktkänsla, självdisciplin, ansvarskänsla, rådighet, förnöjsamhet, ärligt spel, hjälpsamhet, personlig tjänstvillighet mot samhället samt till tro på Gud genom naturstudium och gemensamma böner. Vidare bibringas ungdomen praktiska färdigheter varjämte man söker stärka dess hälsa genom liv i det fria och undervisning i personlig hygien.

Det är egentligen svårt att förstå, att denna utmärkta och av barn och ungdom med så stor förtjusning omfattade rörelse icke på föräldrahåll vinner mera beaktande än vad som sker.

En kvinnlig scoutledare, med vilken vår tidning stod i rapport, meddelade att flickscoutrörelsen på ett avgörande sätt hindras i sin utveckling på grund av otillräckliga penningtillgångar. Kan verkligen ingen kvinnlig givmildhet påräknas för detta samhällsgagnande, människovänliga arbete?

——::——

Kvinnan ser djupt; mannen ser långt. Mannens hjärta är världen; kvinnans värld är hjärtat.

•

Mannen kan bättre tiga med andras hemligheter än med sina egna, kvinnan bättre med sina egna än med andras.

Carl Bernhard.

•

Vad är svårt? — Att känna sig själv!

Vad är lätt? — Att mästra andra.

Grekisk vis.

——::——

Våra populära
Damväskor

Visit- & Promenad-Väskor, 100-tals mod. i prima skinnkval. fr. Kr. 5.—

A.-B. CARL JOHNSSON
2 KUNGSTORGET 2.

Ett kvalitetspreparat på samma höga nivå som Vikings övriga tillverkningar är Viking Terpentinkräm: även den ger skodonen en varaktig och djup glans. I fyra olika färger samt ofärgad säljes

VIKING Terpentinkräm

Förhöret.

En äldre dam ringde redaktionen. Hon lät överraskad, tillintetgjord, stormförtjust. Hon hade råkat komma upp i en av folkskolebarn överfylld spårvagn. — Men vad *hände*, utbrister hon. Jo, att minst tio av barnen reste sig upp och erbjödo mig sin plats. Jag trodde inte mina ögon. Jag trodde inte mina öron. Detta hade jag aldrig upplevat förr. En misstanke slog mig. Kära barn, sa' jag, är ni från *Göteborg?* — Nej, från *Borås*, svarade dom.

Den telefonerande damen sade mycket mera, men det hör strängt taget inte hit.

Redaktionen kallade emellertid genast in den från en folkskola i Göteborg utgångna lilla hjälpreda, som genom sin handräckning gör livet lättare och bekvämare för tidningens skrivande krafter. Hon är mycket rar, alltid tjänstvillig, kvick som en vessla, och hon niger som en liten glad och studsande gummiboll.

Hon neg vid sitt inträde och den frågan gjorde sig själv:

— Har Flickan lärt sig att niga i skolan?

— Ja, för överläraren!

— Inte för någon annan?

— Nej!

— Har Fickan lärt något mera utom läxorna?

— Ja, att inte skriva på väggarna, att inte kasta papper på gräsmattorna, att inte leka med tändstickor och att inte slåss med realare och latinare.

— Slogs ni flickor med dom?

— Nej, men *pojkarne*. Och flickorna kallades in för att vittna och då sa' magistern att vi inte skulle slåss med realare och latinare.

— Fick ni lära att lämna er spårvagnsplats åt gamla och åt mammor med små barn på armen?

— Nej!

— Fick ni lära att vara snälla mot djur?

— Nej!

— Att inte riva grenar av träd och repa blommor av marken?

— Nej!

Då sade någon av redaktionen: — Det får dom bestämt lära i *Borås!*

Stilett.

Kavajkostymer
Bomulls-Covercoat

10 år	11	12	13	14	15	16	17
18.-	18.-	19.-	19.-	20.-	20.-	21.-	22.-

Blårandiga Bluskostymer

4 år	5	6	7	8	9	10	11
11.-	11.50	12.-	12.-	12.50	13.-	13.-	13.50

Berlin's
Fisktorget. Tel. 13865

EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM.-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

ORDSTÄV.

Det är mindre plågsamt att lära i ungdomen än att vara okunnig som vuxen.

•

Enda barnet brådmognar.

•

Skönhet är bräckligt bohag.

•

Kärleken är enögd, men hatet blint.

•

Den som går vilse i livet, visar ofta andra vilken väg som är den rätta.

•

Den som ej hyser aktning för sig själv respekteras ej heller av andra.

——::——

Den uttröttade fadern: — Men begriper du då inte den här gräsligt enkla saken! Singularis är *en*-tal, en enda sak, och pluralis är *fler*-tal, två eller flera saker.

Lille Pelle intresserat. — Ja, men pappa då är ju mina byxor singularis upptill och pluralis nertill.

•

Tanten: — Nå käre Pelle, kan lillebror tala ännu.

Pelle mörkt: Han behöver inte lära sig tala. Han får allting bara han skriker.

——::——

SWALANDERS KAFFE KUNGSGAT. 17. TEL. 3658 KORSGAT. 13. TEL. 5167. BAZAR ALLIANCE 132-133 NILS ERICSONSGAT. 24

BERTHA ANDERSON
15 Korsgatan, Göteborg.
Stort urval av vackra **Ylletyger, Viyella** i ylle och bomull, **Bomullsflaneller.** Handvävda, färgäkta **Bomullstyger, Hvita Väfnader,** bästa fabrikat. **Strandkoftor, Lahmans Tricotunderkläder, Strumpor, Underkjolar, Snörliv, Reformliv, Näsdukar, Allmogegardiner,** stort urval, **Möbeltyger, Borddukar,** stor sortering, vackra mönster, **Linneduktyger,** bästa fabrikat. **Handdukar, Sängtäcken, Filtar, Sticktäcken. Prima Ylle- och Bomullsgarner.**
Å helt stycke 10 %, samt å stufvar. • Till Tricotstickerskor lämnas rabatt å garner.

NORDISKA HANDELSBANKEN
STOCKHOLM GÖTEBORG MALMÖ
121 AVDELNINGSKONTOR
FÖRMYNDAREMEDEL,
vilka enligt lagen av den 27 juni 1924 skola för myndlings räkning nedsättas i bank, mottagas till vård och förvaltning.

NI ÖNSKAR
en elegant, modern men bekväm sko till dagens lägsta pris. Besök då
Hedströms
10 Södra Larmgatan 10.

BREVLÅDA.

Intresserad. Vi hava vänt oss till en av de ledande inom Universella Broderskapet, som lovat sända Eder prospekt. Visingsöskolan skall arbeta även i sommar.

J. K. K—n. Vår samfällda försenade hälsning till dagen med det vackra namnet! Bära vägarne häråt i sommar?

S. A. Brevsvar kommer snarast. Den efterfrågade blir bättre dag för dag, men ännu är hon långt ifrån fullkomlig. *Hälsning!*

Rosalie. Namnet är poetiskt, men det är inte tillräckligt för en dikt. Våren är för övrigt passerad. Nu är den rätta tiden att sjunga *sommarens* lov.

Elin E. Brev följer!

L. D., H. B., X. Y. Z. Det är svårt att säga nej, men vi *måste* säga det.

En tacksam. Hon är borta, hon har semester och hennes adress är okänd. Hon isolerar sig. Hon vill inte se något skrivet, och hennes hand kommer icke under vilotiden vid en penna. Men sedan! Er skrivelse skall ligga henne tillmötes den 1 juli. Den 2:dre har ni svar.

——::——

KLÄDNINGAR,
BLUSAR och KJOLAR äro nu inkomna i alla prislägen, trevliga färger och modeller.
O. F. HULTBERGS BLUSAFFÄR,
Husargatan 40.

Arla Mjölk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

Duktyger och Vita Vävnader
till fabrikspriser
ALMEDALS FÖRSÄLJNINGS-MAGASIN,
Kungsgatan 55.

Bråsths Konditori
Storgatan 4, (hörnet av Victoriagatan)
REKOMMENDERAS.

Landvetter.
3 rum, kök och veranda, 15 min. från station. Vackert läge. Kan delas till 2 fam. Billig hyra. Vidare pr tel. 18070, vardagar, eller på villa Solhult, Landvetter.

Sommarhemmet Saltvik, Askim,
15 min:s resa från Göteborg (Säröbanan) mottager sommargäster för kortare och längre tid. Härlig luft, salta bad. Billiga priser. Vidare genom Föreståndarinnan Fru Karin Barck-Lagergren, Askim.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER medelst inköp!

——::——

stycket på kanonen och förklarade skjutningsmekanismen för en fyra, fem häpnande damer. De båda älskande, donna Maria, en blond spanjorska, eldig, smäktande och passionerad, klädd i vitt siden, alldeles översållad med juveler från hatten till skorna, och Carlo Mottola, en smärt yngling av den rena italienska skönhetstypen men med ett orientaliskt inslag, höllo varandra i handen, under det de lyssnade till amiralens lilla föreläsning. Utan den minsta förvirring gick Tekla fram till dem, smålog mot donna Maria samt räckte fram handen mot Carlo och sade:

— Å, Carlo, jag har sökt dig. Kan vi inte dansa en vals tillsammans?

— Naturligtvis. Vi kunde ta oss en kadrilj, tycker jag.

— Ska vi kanske vänta, tills amiralen slutat?

Och alla fyra, Carlo, Maria, Tekla och Chiarina stodo kvar där i en grupp och lyssnade utan att visa sig det minsta besvärade av situationen. Alla hade de fått vänja sig att med leende min spela sin roll i dramat. Amiralen hade nu tagit en mörsare och lyfte upp den, under det han visade den för damerna, samt föreslog att de själva skulle pröva dess tyngd. De försökte alla leende att lyfta den utan att lyckas, utom donna Maria, som med en förtjusande skalkaktig min sade sig vilja avstå från försöket. Tekla sträckte litet på armarna, knep ihop läpparna, rynkade pannan och — lyfte mörsaren.

— Ni är mycket stark, Tekla, mumlade donna Maria.

— Mycket stark, svarade denna lugnt, under det hon rättade till sina manschetter.

Och detta var allt, som tydde på den stora, passionerade strid, som utkämpades på djupet av dessa tre själar.

Då de gingo ut ur kanonrummet träffades gruppen av ett bländande ljus. Från terrassen utanför "Stabias hall" på Castellamares strand, sände en strålkastare sitt skarpa vita sken över pansarbåten Roma. Det belyste än den ena sidan, än den andra av det stora fartyget alltefter den personens nyck, som riktade ljusstrålarna. Först föll ljusskenet över fören, där Angiolina Cantelmos höga smärta nästan fantomliknande gestalt framstod som förklarad. Sedan lyste det över däcket, där det dansades kadrilj, och där bland andra syntes systrarna Sannicandro med de stora barnaögonen uppspärrade av häpnad och systrarna Gaston, vilkas ljusa lockar glänste som spunnet guld. Så träffade strålarna Maria Gulli-Pausanias rena Minervaprofil och drottninglika gestalt, omgåvo Giulia Capeces sköna huvud med en strålgloria och kastade ett hastigt blixtljus över hela raden av behagliga kvinnoansikten därbakom.

Det uppstod ett muntert och oredigt oväsen, allteftersom ljuset flyttades, de blyga flydde bort i vråarna, andra ställde upp sig gruppvis i position som för fotografering. Från fören riktades ljuset över på aktern. Där stod Elfrida Kapnist i dörren till buffén, rak, djärv och övermodig som alltid. Hon höll fram ett högt kristallglas mot Willy Galeota, som hällde i bordeaux och champagne ur två flaskor på en gång, och hon skrattade, skrattade. Olga Bariatine stod alltjämt kvar på sin post vid relingen. Varken hopp eller fruktan lästes mer i hennes ansikte, endast en trött resignation, ett smärtsamt och stumt tålamod. Hela den lilla mjuka gestalten uttryckte slapphet och nedslagenhet. De blåa blommorna på det ljusa håret och de stora sorgsna ögonen kommo henne att likna en stackars Ofelia, som blickar ut över havet i månskenet, i väntan på den vansinnige prins Hamlet. Och som motsats framträdde Elfridas röda, passionerade och vällustiga gestalt i det blåaktiga elektriska ljusskenet nästan diaboliskt förtrollande.

Nu föll ljuset på nytt över de dansande. Tekla hade dragit Carlo med sig i kadriljen. De dansade utan att tala, slutna intill varandra. Den unga flickan tycktes ha ledningen, under det donna Maria tåligt bidande sin tid satt och betraktade dem med ett egendomligt leende på läpparna, också Tekla log; hennes små vita tänder lyste som på en vildkatt, medan det på en gång varma och segerrika uttrycket i donna Marias vackra ansikte visade, att hon älskade och var medveten om sin kärleks makt.

Plötsligt belystes nu akterdäcket. Där hade Eugenia d'Aragona släpat med sig en tre, fyra musikanter, bildat en orkester och gick omkring för att få ihop en tarantella, och hennes iver hade smittat åtskilliga par. Den populära dansen, än med mjuka och långsamma rörelser, än vild och passionerad, hade redan börjat under åskådarnes entusiastiska bifall. Eugenia själv hängav sig helt åt det uppsluppna nöjet med med sin fästman som kavaljer. Hon svängde runt som en snurra och dansade med en fulländad säkerhet, som framkallade en försmädlig anmärkning om hennes härkomst från den elaka Anna Doria.

Mjukt glatt och okonstlat svävade Eva förbi i det klara ljusskenet med Mario Capace. Men både hennes ögon och hennes tankar voro på annat håll, hos Innico, som inte kunde dansa tarantella. Han stod där nu och samtalade på sitt allvarsamma sätt med donna Natalia, Evas unga mor. Och i detta vita ljus, i den ljuva doftande vårnatten kände Eva sitt hjärta fyllas ända till brädden av en ny, oändlig, allt förvandlande kärlek. Forts.